

Απριλίου 23, 2012

Αδόκιμες συγκρίσεις

Στην όμορφη χώρα μας οι εκάστοτε αντιπαρατιθέμενοι αρέσκονται να **επικαλούνται παραδείγματα χωρίς να τα έχουν μελετήσει**. Θα θυμάστε ότι μερίδα «αντιμνημονιακών» πανηγύριζε όταν παραπέμφθηκε στο ειδικό δικαστήριο (για δεσ **έχουν κι αλλού ειδικά δικαστήρια για πολιτικούς**) ο πρώην πρωθυπουργός της Ισλανδίας Κέιρ Χώρτε (ό,τι διαβάσατε για Γκέιρ ή Χέιρ Χάαρντε ξεχάστε το, οφείλεται στην αμέλεια των δημοσιογράφων να ελέγξουν πώς προφέρεται ένα όνομα στη γλώσσα του). όσον αφορά τις ευθύνες του για την οικονομική κατάρρευση της χώρας. Σήμερα που ο Χώρτε αθώθηκε πανηγυρίζει μερίδα των «μνημονιακών».

Ωστόσο, στην περίπτωσή μας, «μνημονιακοί» και

«αντιμνημονιακοί» αναφέρονται στην Ισλανδία και στην περίπτωση του πρώην πρωθυπουργού της χωρίς μάλλον να γνωρίζουν καλά την υπόθεση. Οι κατηγορίες κατά του Κέιρ Χώρτε αφορούσαν το ότι **δεν έπραξε ό,τι όφειλε ως πρωθυπουργός για να αποτρέψει την κατάρρευση του ισλανδικού τραπεζικού συστήματος**. Ουσιαστικά επρόκειτο για μια (θεμιτή κατά το ισλανδικό νομικό πλαίσιο) **ποινικοποίηση της πολιτικής ευθύνης** και όχι για κλοπή δημόσιου χρήματος ή κάποια άλλη караμπινάτη παρανομία από αυτές που συχνά αποδίδονται σε κάποιους από τους ασκήσαντες εξουσία Έλληνες πολιτικούς.

Η εισαγγελέας του ειδικού δικαστηρίου Σίγκριδουρ Φρίντγιονσοντόττιρ πρότεινε να επιβληθεί στον Χώρτε διετής φυλάκιση. Το δικαστήριο δεν την ακολούθησε. Γιατί; Εκτός των άλλων διότι φάνηκε ότι η **παραπομπή** του Χώρτε ήταν **αποτέλεσμα και πολιτι-**

κών παιχνιδιών: η σοσιαλιστικής πλειοψηφίας ισλανδική βουλή αποφάσισε την παραπομπή μόνον του κεντρικού πρωθυπουργού και όχι των σοσιαλιστών αρμόδιων υπουργών του. Υπό αυτές τις συνθήκες η φυλάκιση του Χώρτε για λόγους καθαρά πολιτικής ευθύνης φάνταζε άδικη, κατά μείζονα λόγο όταν πρόκειται για έναν άνθρωπο που εδώ και 3 χρόνια πάσχει από καρκίνο του οισοφάγου. Με άλλα λόγια, τυχόν ποινή θα αντέβαινε στο κοινό περί δικαίου αίσθημα.

Ποιό είναι το συμπέρασμά μου; Ότι την Ελλάδα και την Ισλανδία την χωρίζουν τόσες πολλές διαφορές σε επίπεδο αντικειμενικών συνθηκών, ειδικών αιτίων της κρίσης και νοοτροπίας που οι όποιες συγκυριακές ομοιότητες ΔΕΝ επιτρέπουν την εξαγωγή συμπερασμάτων. Μπορώ, όμως, να προσθέσω ότι ζηλεύω τους Ισλανδούς διότι η λειτουργία των θεσμών τους αποδεικνύεται πολύ ουσιαστικότερη από ό,τι συμβαίνει στα μέρη μας.

Για περισσότερα, στη Φιγκαρό και στη Μοντ.

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 23 Απριλίου 2012]

Μαΐου 18, 2012

Λογοτεχνικά αλκοολικός

Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στη Βενετία, το φθινόπωρο και τον χειμώνα του 1948, ο Έρνεστ Χέμινγκουέι έπαιρνε κάθε μέρα το ίδιο πρωινό στο Παλάτσο Γκρίττι: ομελέτα, μπέικον και νεφρά μοσχαρίσια. Το συνόδευε με δυο μπουκάλια κρασί Βάλπολι-

τσέλλα (ή, μάλλον, το πρωινό συνόδευε το κρασί). Λίγο μετά τις δέκα, κατέβαινε στο Χάρρυ'ς Μπαρ για να πει μερικά Μπλάντυ Μαίρυ, περιμένοντας τον πλατωνικό του έρωτα, την Αντριάνα Ίβαντσιτς. Μαζί έπιναν κάμποσες σαμπάνιες.

Μακρύς ο δρόμος για να γίνει κανείς λογοτεχνικά αλκοολικός...

[Facebook, 18 Μαΐου 2012]

Ιουλίου 26, 2012

Τριπλούν

Για να τελειώνουμε με τη **θλιβερή ιστορία της πρωταθλήτριας του τριπλούν**, που κάποιοι φρόντισαν να μας επιβάλουν ως ζήτημα «εθνικής σημασίας».

1. Η **παράβαση των κανονισμών της διοργάνωσης** στην οποία επρόκειτο να συμμετάσχει η αθλήτρια είναι **πρόδηλη**. Το **μόνο ζήτημα** που εγείρεται είναι ενδεχομένως η **αναλογικότητα του αποκλεισμού** ως ποινής σε σχέση με το παράπτωμά της.

2. Το **ηθικό της παράπτωμα** είναι πολύ πιο σοβαρό από την οποιαδήποτε παράβαση κανονισμών για όλους αυτούς που πιστεύουν στην **αξιοπρέπεια ΟΛΩΝ των ανθρώπων**, ανεξαρτήτως χρώματος, φυλής, ιθαγένειας ή καταγωγής.

3. Το ιδανικό κατά την ταπεινή μου γνώμη θα ήταν το εξής: η αθλήτρια να κληθεί σε απολογία και εφόσον ζητήσει συγγνώμη με τον πλέον επίσημο τρόπο α. να της επιτραπεί η συμμετοχή στους ΟΑ (έ, να μην κλαίνει κι οι διάφοροι υπερασπιστές) και β. να υποχρεωθεί για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και για ορισμένες ώρες **να παρέχει κοινωνική εργασία βοηθώντας δομές που στοχεύουν στην κοινωνική ένταξη μεταναστών**. Μια χαρά θα ήταν αν π.χ. προπονούσε και δίδασκε τα βασικά του στίβου και του αθλήματός της ειδικά σε παιδιά μεταναστών. Ίσως κι η ίδια να είχε την ευκαιρία να αναθεωρήσει τις ρατσιστικές ιδέες της, ενώ και κανένας άλλος δεν θα έχανε.

Κατά τα λοιπά, εξακολουθεί να με εντυπωσιάζει το πόσοι συμπολίτες μας αρνούνται να αντιμετωπίσουν τους επαγγελματίες αθλητές ως αυτό που είναι (δηλ. επαγγελματίες), προτιμώντας να τους θεωρούν κάτι σαν σημαιοφόρους του ελληνισμού. Αρκετούς ντοπαρισμέ-

νους δεν κάναμε ήδη αξιωματικούς των ΕΔ ή δώσαμε το όνομά τους σε στάδια και πλοία;

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 26 Ιουλίου 2012]

Οκτωβρίου 28, 2012

Λίστα «Λαγκάρντ»

Διατρέχοντας τον κίνδυνο να μη γίνω καθόλου αρεστός, αλλά έχοντας το θάρρος να πω τη γνώμη μου, θα τονίσω ότι δεν υπάρχει κανένας απολύτως λόγος να τρελαινόμαστε. Τι είναι τελικά αυτή η περιβόητη «λίστα» που δημοσιεύθηκε χτες; Είναι απλώς ένας κατάλογος φυσικών και νομικών προσώπων τα οποία (τα πρώτα) έχουν ελληνική ή και ελληνική ιθαγένεια ή (τα δεύτερα) εδρεύουν στην Ελλάδα και διατηρούσαν ή εξακολουθούν να διατηρούν (μιλάμε για χρονικό διάστημα περίπου εικοσαετίας) τραπεζικό λογαριασμό σε μια ελβετική τράπεζα. Για την ακρίβεια σε μία μόνον από τις εκατοντάδες ελβετικές τράπεζες της οποίας η μητρική τυγχάνει να εδρεύει στο Λονδίνο και να έχει το κύριο κέντρο δραστηριοτήτων της στο Χονγκ Κονγκ. Ο κατάλογος αυτός ενδέχεται να

παρουσιάζει ενδιαφέρον αποκλειστικά και μόνο για τις φορολογικές αρχές ενός (σοβαρού) κράτους, εφόσον συνοδεύεται από ακριβή στοιχεία για την κίνηση των λογαριασμών. Το σοβαρό κράτος θα μπορούσε να διακριβώσει αν τα ποσά αυτά προέρχονταν από έσοδα φορολογητέα στην Ελλάδα και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, αν τα εν λόγω έσοδα είχαν δηλωθεί ή όχι για φορολογικούς σκοπούς, οπότε και θα εντόπιζε περιπτώσεις ενδεχόμενης φοροδιαφυγής. Για τον απλό υπεύθυνο πολίτη, ο κατάλογος δεν πρέπει να σημαίνει τίποτε! Δεν είναι παρά ένα... τετρασέλιδο κοσμικής κίνησης του Ζάχου Χατζηφωτίου με αρκετούς παρείσακτους. Προσφέρεται μόνο για κουτσομπολιά ή για κανιβαλισμό από τον όχλο. Συνεπώς, θεωρώ ότι η δημοσίευσή του από τον καλό δημοσιογράφο αποτελεί φάουλ και μάλιστα αντιαθλητικό, κατά μείζονα λόγο όταν συνοδεύεται από δακρύβρεχτες επισημάνσεις περί «προσφοράς στον Έλληνα άνεργο κι άστεγολίστα». Τούτου ειπωθέ-

ντος, η πρεμούρα των αρχών να συλλάβουν το Βαξεβάνη με λυπεί επίσης, ιδίως όταν εξαντλούν την επιείκειά τους στον κάθε Κασιδιάρη.

Έτσι κι αλλιώς, το σημαντικό είναι ότι για ακόμη μια φορά αντί η δημόσια συζήτηση να εστιασθεί στην ουσία των πραγμάτων, απορροφήθηκε από τα επιφαινομένα.

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 28 Οκτωβρίου 2012]

Οκτωβρίου 16, 2012

Λογοκρισία και κράτος δικαίου

Πολλές και δικαιολογημένες οι διαμαρτυρίες για το νέο απαράδεκτο κρούσμα λογοκρισίας της κρατικής τηλεόρασης. Θα επισημάνω, όμως, με λύπη, ότι είναι αδύνατο να έχει κανείς και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο. Όταν οι σχέσεις εξουσιαζόντων και εξουσιαζομένων επανακαθορίζονται με βάση πρότυπα του 18ου και του 19ου αιώνα, τότε μοιραία και η ηθική θα ακολουθήσει τον ίδιο δρόμο. Είναι αδύνατο να έχεις ανασφάλιστους εργαζόμενους χωρίς δικαιώματα και ταυτόχρονα να ευελπιστείς στη διατήρηση (έστω) του κεκτημένου της ΕΣΔΑ ή να οραματίζεσαι «ανοιχτές κοινωνίες» κατά τα λοιπά. Το κράτος δικαίου και πρόνοιας της μεταπολεμικής Ευρώπης αποτελεί (αποτελούσε;) εναίο σύστημα, όλα τα στοιχεία του οποίου είναι μεταξύ τους αναπόσπαστα συν-

δεδεμένα.

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 16 Οκτωβρίου 2012]

Οκτωβρίου 5, 2012

Στραβομάρα βρε παιδιά;

Όπως γνωρίζετε, τα υποκοριστικά των ρώσικων ανδρικών ονομάτων ακούγονται λίγο περίεργα στους ομιλητές αρκετών ευρωπαϊκών γλωσσών, καθώς λήγουν σε -α. Έτσι ο Αλέξανδρος γίνεται Σάσα,

ο Αλέξιος Αλιόσα, ο Κώστας Κώστια κι ο Πέτρος Πέτια. Ωραία όλα αυτά, θα μου πείτε, αλλά πού το πας;

Στη μαγευτική χερσόνησο Ταϊμύρ της Σιβηρίας, κοντά στις εκβολές του Γενισέι, ένα εντεκάχρονο αγόρι **ανακαλύπτει τυχαία** στο αιώνια παγωμένο έδαφος το καλοδιατηρημένο πτώμα ενός (νεαρού κατά τον χρόνο θανάτου του) **μαμούθ**. Το εύρημα είναι συγκλονιστικού ενδιαφέροντος. Οι επιστήμονες που το μελετούν αποφασίζουν να δώσουν στο μαμούθ το όνομα του μικρού που το ανακάλυψε: **Ζένια** (**υποκοριστικό του Евгений = Ευγένιος**).

Την είδηση αποφασίζει να μας τη μεταφέρει και το Το Βήμα. Όμως, τα καθ' ημάς ΜΜΕ έχουν ως μότο τη φράση «αρετή μου η προσοχή κι η επιμέλεια». Πατώντας τη γνωστή **μπανανόφλουδα**, ο τιτλατζής (κι αυτός που επιμελείται τις λεζάντες στις φωτό) μας

λένε «**Η Ζένια**»! Μα, καλοί μου άνθρωποι, **το ίδιο το άρθρο** όπως εσείς στο *Βήμα* το μεταφράσατε και το συνοψίσατε δεν σας λέει ότι στο μαμούθ **δόθηκε το υποκοριστικό του αγοριού που το ανακάλυψε**; Γιατί το μαμούθ μου το κάνατε δεσποινίδα; Αν ήταν όντως θηλυκό το κακότυχο μαμούθ δεν θα ήταν παράξενο να το ονόμαζαν «Μπάμπη»;

Και φυσικά, το μαμούθ ήταν αρσενικό. Επ' αυτού ουδεμία αμφιβολία. Διότι όπως δηλώνουν και οι επιστήμονες για το εύρημα:

*«Le flanc gauche a pourri, mais le droit a gardé sa peau. Les organes de l'abdomen se sont complètement décomposés, mais **son organe sexuel d'un mètre de long est intact, d'où l'on peut aisément conclure que c'était un mâle**».*

Στραβομάρα, ρε παιδιά; Ένα ολόκληρο μέτρο και

δεν το προσέξατε; 😊😊😊

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 5 Οκτωβρίου 2012]

Νοεμβρίου 18, 2012

«Δημιουργική» αρθρογραφία και αλλοίωση νοήματος

Στη σημερινή *Καθημερινή*, δημοσιεύεται άρθρο με τίτλο «*Σαν να μην πέρασε μια μέρα*», στο οποίο ο συγγραφέας παραθέτει (άνευ ουδεμίας παραπομπής) επιστολή (την οποία του έστειλε με ηλεκτρονική επιστολή φίλος του) Αμερικανού απεσταλμένου στην Ελλάδα το μακρινό 1947. Στόχος είναι να αποδειχθεί η διαχρονικότητα της ελληνικής παθογένειας και δη αυτής της δημόσιας διοίκησης. Το κείμενο στην Κ παρατίθεται ως εξής: «*Η δημόσια διοίκηση είναι υπερβολικά εκτεταμένη. Οι χαμηλοί μισθοί προσαυξάνονται βάσει ενός εντελώς συγκεχυμένου συστήματος επιδομάτων, χάρη στα οποία μερικοί δημόσιοι υπάλληλοι κερδίζουν μέχρι και τέσσερις φορές περισσότερα από τον βασικό μισθό τους. Ποτέ άλλοτε δεν έχουμε δει διοικη-*

τική δομή που να είναι τόσο απαράδεκτη. Απλούστατα, δεν είναι δυνατόν να βασιστεί κάνεις στο ότι η δημόσια διοίκηση θα φέρει εις πέρας ακόμη και τις πιο απλές λειτουργίες μίας κυβέρνησης – την είσπραξη των φόρων, την εφαρμογή οικονομικών κανόνων, την επισκευή δρόμων. Συνεπώς η δραστική μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης αποτελεί συνθήκη εκ των ουκ άνευ για την επίτευξη οποιουδήποτε άλλου αποτελέσματος στην Ελλάδα». Το συμπέρασμα του αναγνώστη είναι βέβαια ότι ο προβληματικός χαρακτήρας της ελληνικής δημόσιας διοίκησης οφείλεται στα «κουρέλια» δημοσίων υπαλλήλων και τα επιδόματα που κάνουν παχυλούς τους μισθούς τους. Όμως...

Όμως, σήμερα με το Διαδίκτυο είναι εύκολο να βρεθεί το πρωτότυπο κείμενο του Πωλ Πόρτερ “Wanted: A Miracle in Greece”.

Διαβάζοντάς το, διαπιστώνουμε ότι στο ελληνικό

δημοσίευμα υπάρχει δημιουργική κοπτορραπτική που αλλοιώνει σαφώς το κείμενο του Αμερικανού νομικού και διπλωμάτη:

“The civil service is overexpanded, underpaid and demoralized. The low salaries have been augmented by a completely baffing system of extra allowances by which a few civil servants probably get as much as four times their base pay.

At the same time the bulk of them do not get a living wage. Many of them are forced to supplement their government pay by taking outside jobs. Imagine the effects in Washington if officials in government departments worked part-time for local lawyers or lobbyists or industrialists...

The result is complete disorganization. I have never seen an administrative structure which, for sheer in-

competence and ineffectiveness, was so appalling. The civil service simply cannot be relied upon to carry out the simplest function of government – the collection of taxes, the enforcement of economic regulations, the repairing of roads.

Thus the drastic reform of the civil service is an indispensable condition to getting anything else done in Greece...”.

1. ***few*** στο παρόν συγκείμενο δεν είναι απλώς μερικοί, είναι **λίγοι**. Ο προσδιορισμός έρχεται **σε αντιδιαστολή με το bulk της μεγάλης πλειοψηφίας** των άτυχων **κακοπληρωμένων ΔΥ** (που δεν τυγχάνουν παχυλών επιδομάτων).

2. Η διαπίστωση περί «απαράδεκτης διοικητικής δομής» (προχειρότατη μετάφραση και πάλι) υπάρχει στο κείμενο στη... μεθεπόμενη παράγραφο κι όχι

αμέσως μετά τα περί επιδομάτων. Ο έχων στοιχειώδη υπευθυνότητα, ακόμη κι αν θέλει οπωσδήποτε να στηρίξει ένα αμφισβητούμενο συμπέρασμα απαλείφοντας τμήμα του κειμένου, **οφείλει να βάλει τα άμοιρα τα αποσιωπητικά**. Ειδάλλως έχει νοθεύσει το πρωτότυπο και αλλοιώσει το νόημά του.

Την πρόχειρη κι ελλιπή μετάφραση την προσπερνάω. **Ως αναγνώστης**, όμως, απαιτώ **περισσότερη υπευθυνότητα και ακρίβεια** από τον συντάκτη και την αρχισυνταξία. Ά, ναι ... και **παραπομπές**.

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 18 Νοεμβρίου 2012]

Δεκεμβρίου 20, 2012

Τορτουγέρο 6

Στο νοτιοανατολικό άκρο της μεξικανικής Πολιτείας Ταμπάσκο βρίσκεται η τοποθεσία (με το μάλλον αστείο όνομα) **Τορτουγέρο**. Εκεί σώζονται τα ερείπια

ενός ελάσσονος σημασίας αστικού κέντρου των Μάγια, του οποίου αγνοούμε το ιθαγενές όνομα και ει-
κάζουμε ότι ήταν υποτελής του (κατά πολύ σημαντι-
κότερου) Παλένκε. Στο υπ' αριθμ. 6 μνημείο του
Τορτουγέρο υπάρχει η **επιγραφή** την οποία διάφο-
ροι ερμήνευσαν (με απίστευτη ελευθεριότητα) ως
προβλέπουσα... **το τέλος του κόσμου!** Στην πραγ-
ματικότητα, η επιγραφή **μνημονεύει μια ημερομη-
νία, η οποία εικάζεται ότι είναι η δική μας 21η Δε-
κεμβρίου 2012, ως αυτήν κατά την οποία θα ολο-
κληρωθεί ένα Μπακτούν** (δηλαδή ένας κύκλος πε-
ρίπου 400 χρόνων) **για να αντικατασταθεί από το
επόμενο.** Σύμφωνα με ορισμένους, το Μπακτούν
αυτό θα είναι το δέκατο τρίτο (και άρα το καταλη-
κτικό) ενός μεγάλου κύκλου που άρχισε το δικό μας
3144 π.Χ., έτος που αποτελεί την αφετηρία χρονολό-
γησης για τους Μάγια. Δεν υπάρχει **καμία αναφορά
σε κατακλυσμούς και βιβλικές καταστροφές** και η
κυκλική αντίληψη περί χρόνου που χαρακτήριζε

τους μεσοαμερικανικούς πολιτισμούς **δεν επιτρέπει ερμηνείες άλλες από αυτήν της νέας εποχής που θα είναι πανομοιότυπη της προηγούμενης**. Τώρα πώς από μια επιγραφή (από τις χιλιάδες που σώζονται) με μια ξερή αναφορά σε ημερομηνία φτάσαμε στους ισχυρισμούς περί προφητείας των Μάγια, είναι μια άλλη ιστορία... Αυτή **της μεγάλης φαντασίας και της ευπιστίας του ανθρώπου της εποχής μας**. Ναι, αυτού του μοντέρνου σούπερ ντούπερ πλάσματος που στηρίζεται τάχα μου μόνο στη λογική... 😊

Μερικές επισημάνσεις:

- ο δυτικός άνθρωπος όχι μόνο υποδούλωσε ό,τι απέμεινε από τον πολιτισμό των Μάγια (γιατί, αντιθέτως προς ό,τι υπονοεί ο Γκίμπσον στο «Αποκαλύπτω» τα αστικά κέντρα των Μάγια είχαν εγκαταλειφθεί αιώνες πριν την ισπανική κατάκτηση), αλλά τους φορτώνει και τη δεισιδαιμονία του.

- Τι σόι λογική είναι αυτή που δέχεται ότι το τέλος του κόσμου θα μπορούσε να το έχει «προφητέψει», χίλια και βάλε χρόνια πιο νωρίς, ο ιερέας (ή... ο γλύπτης) ενός ασήμαντου οικισμού κάποιου προκολομβιανού πολιτισμού;

- Όπως έλεγε και κάποιος (δεν θυμάμαι ποιος, κάπου στον Έκο θα το έχω διαβάσει, αλλά ούτε κι εκείνος έδινε παραπομπή), το γεγονός ότι οι άνθρωποι έχουν πάψει να πιστεύουν στον θεό δεν σημαίνει ότι έχουν απελευθερωθεί, αλλά απλώς ότι είναι έτοιμοι να πιστέψουν σε οτιδήποτε.

- Εσείς που πιστεύετε στην προφητεία, μη χαλαρώσετε έτσι κι ο κόσμος δεν καταστραφεί αύριο. 😊 Κάποιοι υποστηρίζουν ότι η «σωστή» ημερομηνία είναι η 23η Δεκεμβρίου. Άσε που ο υπολογισμός είναι δύσκολος (οι Μάγια είχαν ταυτόχρονα δύο ημερολόγια, σεληνιακό και ηλιακό, τα χρόνια τους δεν συνέπιπταν

φυσικά με τα δικά μας κ.ο.κ.), το λάθος εύκολο, οπότε η ημερομηνία μπορεί να είναι κάποιες μέρες, εβδομάδες, μήνες ή και χρόνια μετά!

- Εσείς καλοί μου άνθρωποι που παίρνετε στα σοβαρά ή στα χαριτωμένα τα περί τέλους του κόσμου, μη σας ξανακούσω να μου κατηγορείτε τον Μεσαίωνα για σκοταδισμό, διότι τέτοια μασκαριλίκια σαν τα δικά μας δεν είχε. 😊 Ναι, σε σας το λέω, τους κατ' επίφαση «Διαφωτιστές» που ούτε καν τον Διαφωτισμό γνωρίζετε πραγματικά και σε σας τους εξίσου θεολογικά οπαδούς της «Αναγέννησης» που αγνοείτε τη λατρεία της εποχής για τον μυστικισμό και τον αποκρυφισμό, μάλλον γιατί ποτέ δεν διαβάσατε Φιτσίνο ή Παράκελσο. 😊

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 20 Δεκεμβρίου 2012]

Δεκεμβρίου 8, 2012

Η Κολομβία της Μεσογείου

Θα θέλατε να είναι συμπατριώτες μας ο Κάρλος Βαλντερράμα, ο Ρανταμέλ Φαλκάο και η Σακίρα; Να προσθέσετε στη συλλογή ένα ακόμη Νομπέλ

λογοτεχνίας που να ακούει στο όνομα του Γκαρσία Μάρκες; Έ, από μίαν άποψη, το όνειρο αυτό βρίσκεται **κοντά στην πραγματοποίησή του. Στην τελευταία έκθεση** της ΜΚΟ “Διεθνής Διαφάνεια“, η χώρα μας **καταλαμβάνει τη ζηλευτή 94η θέση** παρέα με **την Κολομβία** (και μερικές χώρες ακόμη). Σε ελεύθερη πτώση σε σχέση με το πρόσφατο (και βέβαια όχι ζηλευτό) παρελθόν, η Ελλάδα της κρίσης και των Μνημονίων είναι η χώρα της ΕΕ με τη χειρότερη κατάταξη, 19 ολόκληρες θέσεις κάτω από τη Βουλγαρία.

Και τώρα θυμηθείτε τι ακούγατε. Ότι η κρίση και οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις θα οδηγήσουν τη χώρα μας στον δρόμο της αρετής. Ότι τώρα που στέρεψαν τα λεφτά, η διαφθορά θα εξαφανιστεί. Κι άλλα πολλά. Κανονικά θα έπρεπε να γελάμε με την αφέλεια των απόψεων αυτών, αν η πραγματικότητα δεν μας έκανε να κλαίμε. **Η διαφθορά στην Ελλάδα δεν προϋπήρχε μόνον της κρίσης... προϋπήρχε και της όποιας**

οικονομικής ευμάρειας. Η συνέχιση της διαφθοράς είναι απολύτως λογική όταν τον πλούτο της χώρας τον νέμονται οι ίδιες ελίτ που διοικούν ή ασκούν επιχειρηματικές δραστηριότητες με νοοτροπία βαλκάνιων κοτζαμπάσηδων. Η συρρίκνωση της πίτας όχι μόνο δεν μειώνει τη διαφθορά, αλλά την εκτοξεύει. Η Ιστορία μας διδάσκει ότι **σε συνθήκες κρίσης η διαφθορά έχει τη φυσική τάση να αυξάνεται.** Και οι πελατειακές σχέσεις γίνονται πιο σημαντικές όταν εξασφαλίζουν σε κάποιον το ψωμί χάρη στο οποίο δεν θα πεινάσει, παρά όταν είναι απλώς το μέσο απόκτησης του τελευταίου μοντέλου i-phone.

Η εξάλειψη της διαφθοράς δεν εξαρτάται ποτέ από τα οικονομικά μεγέθη. Προϋποθέτει επανακαθορισμό των σχέσεων εξουσιαζόντων και εξουσιαζομένων και μια διαφορετική κοινωνία. Πράγματα δύσκολα για να γίνουν με αυτόματο πιλότο...

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 8 Δεκεμβρίου 2012]

Δεκεμβρίου 3, 2012

Δημοσιογραφική ακρίβεια...

Στο «Βήμα της Κυριακής» ο γνωστός δημοσιογράφος Γ. Πρετεντέρης βάλλει με ιδιαίτερη σφοδρότητα κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, την οποία κατηγορεί ότι ανάγκασε την Ελληνική Κυβέρνηση να θεσπίσει νομοθετική ρύθμιση (περιλαμβανόμενη στον περίφημο νόμο για το «Μνημόνιο III») με την οποία επιβάλλεται ενιαίο εισιτήριο εισόδου... στα καζίνα που βρίσκονται στην ελληνική επικράτεια.

Διαβάστε το άρθρο. Μετά κάντε κλικ στην ηλεκτρονική επιστολή με την οποία η ΓΔ Ανταγωνισμού της Επιτροπής έθεσε το θέμα υπόψη του εκπροσώπου του θεσμικού οργάνου στην Τρόικα (φωτογραφία δεξιά).

Καταρχάς, τι μας λέει ο δημοσιογράφος;

«Ποιους άραγε ενδιαφέρει η τιμή των εισιτηρίων των καζίνων; Υποθέτω τους τζογαδόρους. Σίγουρα τους καζινάδες. Και ειλικρινά δεν μπορώ να φανταστώ κάποιον άλλον...

Αν διαφωνούν οι καζινάδες μεταξύ τους για τα εισιτήρια τι μπορούν να κάνουν; Προφανώς να προσφύγουν στα δικαστήρια. Είναι μια επιχειρηματική διαμάχη, δεν βλέπω ποιον άλλον αφορά, ούτε πώς μπορεί να λυθεί διαφορετικά. Σωστά; Λάθος! Στις 30 Οκτωβρίου 2012 η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ένας χαμηλόβαθμος υπάλληλός της, δηλαδή...) στέλνει μείλ στο τεχνικό κλιμάκιο της τρόικας στην Αθήνα... Εντάξει, θα μου πείτε, κάποιος λάλησε στις Βρυξέλες. Έη ας πούμε ότι ο άνθρωπος έχει δίκιο και τον τρέχουν από τον Άννα στον Καϊάφα. Έη απλώς τα άρπαξε από κάποιους. Και σιγά το θέμα, δηλαδή. Σωστό αλλά περιμένετε τη συνέχεια.

Διότι οι ενέργειες που περιγράφονται στο μείλ και ζητούνται από την ελληνική κυβέρνηση (σωστές ή λάθος, δεν είναι αυτό το θέμα μου...) χαρακτηρίζονται από το ίδιο μείλ ως “prior actions – ΡΑ” για τη συμφωνία στο Eurogroup και την εκταμίευση της δόσης.

Μάλιστα. Τα εισιτήρια των καζίνων!... Η ιστορία είναι καταπληκτική. Διότι εδώ έχουμε ένα ασήμαντο θέμα από τη σκοπιά της οικονομικής κρίσης και μια επιχειρηματική διαμάχη, της οποίας το περιεχόμενο αγνωώ και δεν με ενδιαφέρει. Κυρίως όμως έχουμε την παρέμβαση της τρόικας σε μια επιχειρηματική διαμάχη. Η οποία για να καταστεί αποτελεσματική ενδύεται την πανοπλία τής «προαπαιτούμενης ενέργειας» και επιβάλλεται στην ελληνική κυβέρνηση ....».

Ωραία, θα μου πείτε. Διαβάζοντας μόνο το άρθρο είστε κι εσείς έτοιμοι να επικροτήσετε τους ανθρώπους του ΔΟΛ που έχουν βγάλει τα γιαταγάνια κι

είναι έτοιμοι να ελευθερώσουν την πατρίδα μας απ' τον τροϊκανό ζυγό! Για να δούμε, όμως, και τι δεν μας λέει το άρθρο.

1. Δεν πρόκειται ακριβώς για διαμάχη μεταξύ επιχειρηματιών, όχι πλέον τουλάχιστον. Ο υποψιασμένος αναγνώστης της ηλεκτρονικής επιστολής θα αντιληφθεί αμέσως ότι πρόκειται για μια υπόθεση κρατικών ενισχύσεων, η οποία, κατά το δίκαιο της ΕΕ, ενέχει τον κίνδυνο να νοθεύσει τον ανταγωνισμό. Η απόφαση στην οποία αναφέρεται η ΓΔ Ανταγωνισμού είναι η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2011, Ε (2011) 3504 τελικό, σχετικά με τη κρατική ενίσχυση σε ορισμένα ελληνικά καζίνα αριθ. C 16/2010 (πρώην ΝΝ 22/2010, πρώην CP 318/2009). Σε ορισμένα καζίνα δεν υπήρχε εισιτήριο εισόδου, σε αντίθεση με άλλα. Αυτό κρίθηκε ως κρατική ενίσχυση, διότι στο εισιτήριο ενσωματώνεται έμμεσος φόρος υπέρ του Δημοσίου. Άρα, κατά

την Επιτροπή, υπήρχε νόθευση του ανταγωνισμού, καθώς παρεχόταν πλεονέκτημα στις επιχειρήσεις που μπορούσαν να λειτουργούν καζίνο χωρίς να είναι υποχρεωμένες να έχουν εισιτήριο εισόδου.

2. Για την ιστορία, να επισημάνουμε ότι **κατά της απόφασης αυτής προσέφυγαν** ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ τόσο η **Ελληνική Δημοκρατία** (υπόθεση T-425/11), όσο και η **Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.** (υπόθεση T-419/11,). Και οι δύο υποθέσεις εκκρεμούν ενώπιον του εν λόγω δικαιοδοτικού οργάνου της Ένωσης.

Συμπεράσματα:

1. Ο γνωστός δημοσιογράφος επιδεικνύει την ίδια **άγνοια** (στα όρια αδιαφορίας και περιφρόνησης) για τις **θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της ΕΕ**, όπως και τα εκάστοτε κυβερνητικά στελέχη (τώρα που το σκέ-

φτομαι, βέβαια, όταν έκαναν κήρυγμα για το άνοιγμα των «κλειστών επαγγελματών» δεν μιλούσαν φυσικά για ιδιωτικές διαφορές). Αφήνω ασχολίαστη την προπέτεια περί «χαμηλόμισθου υπαλλήλου» (τα ίδια μας έλεγαν υπουργάρες το 2004 όταν η ανοησία του νομοσχεδίου περί βασικού μετόχου χαρακτηριζόταν από γενικούς διευθυντές της Επιτροπής ως προδήλως αντίθετη προς το κοινοτικό δίκαιο). Ή, μάλλον, λέω ότι είναι **ενδεικτική της περιφρόνησης των ελληνικών «ελίτ» και προς τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και προς τους Έλληνες δημόσιους υπαλλήλους**, ακόμη και τους ανώτατους. Αλλά βλέπω ότι αγνοούνται τα πιο βασικά για το ενωσιακό δίκαιο, καθώς και το γεγονός ότι χαρακτηρίζεται ιδιωτική διαμάχη μια αντιδικία μεταξύ κράτους μέλους και θεσμικού οργάνου. Και, καλά, δεν ήξερες... Δεν ρώταγες περί τίνος πρόκειται;

2. Έχει, όμως, εντελώς άδικο στο διά ταύτα του ο δη-

μοσιογράφος; Όχι, αλλά το στηρίζει σε εσφαλμένη αιτιολόγηση κι έτσι τα χάνει όλα. Διότι εν προκειμένω έχουμε με μια πρακτική της Επιτροπής κομμάτι αθέμιτη: δηλαδή, από την ώρα που συστάθηκε η Τρόϊκα, η Επιτροπή προσπαθεί να «επιλύσει» μέσω των μνημονίων όλες τις ένδικες διαφορές της με την Ελληνική Δημοκρατία. Αφού η υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου γιατί δεν περιμένουμε να κριθεί δικαστικά, όπως πρέπει, στο πλαίσιο λειτουργίας της Ένωσης και της έννομης τάξης της; Μα, διότι επικρατεί η λογική της θέσης ισχύος: τώρα που τους βρήκαμε στην ανάγκη ας τους επιβάλουμε τις απόψεις μας σε όποια διαφορά έχουμε. Unfair, φυσικά. Αλλά ποιος θα μιλήσει; Οι Έλληνες πολιτικοί που αγνοούν τα πάντα και είναι ανίκανοι να διεκδικήσουν και να διαπραγματευθούν. Η ειδική νομική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών με αρμοδιότητα για θέματα της ΕΕ είχε βέβαια ενημερώσει εγκαίρως την κυβέρνηση για την πρακτική της Επιτροπής. Εις μά-

την...

3. Οπότε, φτάνουμε στο τελικό συμπέρασμα. Όταν αγνοείς σχεδόν τα πάντα και αδιαφορείς για την Ένωση στην οποία συμμετέχεις, όταν αδυνατείς να εντοπίσεις τα σημεία στα οποία πρέπει να διεκδικήσεις το δίκιο σου, τότε **απλώς υπομένεις κι αποδέχεσαι...** Και κατηγορείς τους άλλους για τα κακά της μοίρας σου. Αυτοί κάνουν τη δουλειά τους. Εσύ, ούτε το δίκιο σου γνώριζες, ούτε κι έδωσες κανένα αγώνα για να το υπερασπίσεις. Και να πεις ότι δεν μπορούσες, πάει καλά... Μόνο που ποτέ δεν ήταν έτσι. Εσύ δεν βγήκες στο γήπεδο να παίξεις μπάλα. 😊

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 3 Δεκεμβρίου 2012,

Χάριν πληρότητας και νομικής ακρίβειας, πρέπει να προσθέσω και το σχόλιο που έγραψε εκλεκτός φίλος.

Το παραθέτω αυτολεξεί:

«Η απόφαση της Επιτροπής είναι άμεσα εκτελεστή, ανεξαρτήτως αν έχει γίνει προσφυγή στο ΓΔΕΕ (όπως έγινε εδώ). Αν ήθελε να μην την εφαρμόσει η Ελλάδα, έπρεπε να ζητήσει με ασφαλιστικά μέτρα (ρεφερέ που λένε και στο χωριό μας), να ζητήσει αναστολή εκτελέσεως και, μόνον αν της δινόταν, να μην εφαρμόσει. Δεν κάνει καμιά κατάχρηση η Επιτροπή προσπαθώντας (έστω και μέσω πίεσης τρίκας) να υποχρεώσει την Ελλάδα να κάνει αυτό που, ούτως ή άλλως, θα έπρεπε ήδη από το 2011 να κάνει (αφού επέλεξε να μη ζητήσει αναστολή εκτέλεσης). Το Μνημόνιο είναι γεμάτο από τέτοια "προαπαιτούμενα" τα οποία, ανεξαρτήτως πτώχευσης, δανείων κλπ. θα έπρεπε προ πολλού να τα είχαμε κάνει. Συμφωνώ ότι αυτά δεν είναι η "καρδιά" του μνημονίου (καρδιά του είναι η δημοσιονομική λιτότητα), αλλά δεν καταλαβαίνω γιατί είναι αθέμιτο να περιληφθούν και αυτά τα οποία -επαναλαμβάνω- η Ελλάδα

ήταν και είναι υποχρεωμένη, με ή χωρίς μνημόνιο, να τα εφαρμόσει, εκτός βέβαια αν θέλει να φύγει από την ΕΕ οπότε δεν θα έχει κανέναν πάνω από το κεφάλι της να της λέει τι και πώς. Όποιος υποστηρίζει την τελευταία λύση, καλώς γκρινιάζει για τους "εκβιασμούς" των εταίρων και της τρόικας. Αλλά όποιος δεν την υποστηρίζει αλλά θέλει να λέγεται Ευρωπαϊστής, οφείλει να παίζει με τους κανόνες του παιχνιδιού: Συμμετέχουμε στη λήψη αποφάσεων, ασκούμε όλα τα δικαιώματα που έχουμε π.χ. να πάμε στο δικαστήριο αν νομίζουμε ότι έχει γίνει λάθος, αλλά όταν μας βαρύνει μία υποχρέωση, κάνουμε ότι μπορούμε για να την εκπληρώσουμε. Αυτό βέβαια προϋποθέτει να γνωρίζεις τους κανόνες του παιχνιδιού. Όταν όμως κοτζάμ προβεβλημένος δημοσιογράφος Πρετεντέρης δεν τους ξέρει, τι περιμένεις... ».]

Ιανουαρίου 31, 2013

Νέοι Κολοκοτρώνηδες...

«Σιγά διαβάτη, εδώ κοιμάται ο Γέρος του Μοριά, τον ύπνο του μην του τaráξεις».

Δεν θα πρέπει να βρίσκει απόψε ησυχία, μετά τις ασεβείς κραυγές κάποιων. Τι να κάνουμε όμως; Η εσκεμμένη σημασιολογική δείνωση της λέξης «μεταπολίτευση» έχει και κάποιες παρενέργειες. Αρκετοί ίσως και να μην μπορούσαν να τις προβλέψουν, κάποιοι, όμως, γνώριζαν πολύ καλά και τις αποδέχτηκαν ως εξαιρετικά βολικές για τα σχέδιά τους. Αλλά για ενδεχόμενο δόλο θα μιλάμε τώρα;

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 31 Ιανουαρίου 2013]

Ιανουαρίου 29, 2013

Αδεξιότητες και ανακρίβειες

Το θέμα της ημέρας ήταν προφανώς η πρόταση του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Τάσου Κουράκη στο πλαίσιο του συνεδρίου «Εκκλησία και Αριστερά», το οποίο διοργανώθηκε στο ΑΠΘ: «Προτείνουμε να **καταργηθεί η μισθοδοσία των ιερέων από το κράτος**. Είναι προφανές ότι, όταν ζητούμε τον διαχωρισμό Κράτους – Εκκλησίας, δεν νοείται μισθοδοσία ιερέων οποιασδήποτε θρησκείας ή δόγματος από την Πολιτεία. Θα έλεγα ότι εάν αυτό είναι δύσκολο να γίνει, θα μπορούσαμε να συζητήσουμε μια εναλλακτική πρόταση. Η εναλλακτική πρόταση είναι να επιβληθεί **ειδικός φόρος σε όσους πολίτες δηλώνουν** κατά την υποβολή της φορολογικής τους δήλωσης **ότι είναι χριστιανοί ορθόδοξοι** και ο οποίος θα αποδίδεται στην Εκκλησία». Παρέλκει, νομίζω, η υπόμνηση των **έντονων** (και

λίγα λέω) **αντιδράσεων** που προκάλεσε η δήλωση αυτή. Οφείλουμε ωστόσο να επισημάνουμε δύο τουλάχιστον στοιχεία.

Πρώτον η **δήλωση** του βουλευτή είναι **αδέξια** (χωρίς καν να την εξετάζω από άποψη πολιτικής σκοπιμότητας), καθόσον κάνει λόγο αποκλειστικά για τους πιστούς της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Η φορολόγηση αυτών και μόνο θα αποτελούσε μέτρο πιθανώς αντισυνταγματικό και αντίθετο λ.χ. προς την ΕΣΔΑ, δεδομένου ότι θα συνιστούσε δυσμενή διάκριση σε βάρος τους. Κυρίως, δεν θα αποτελούσε δίκαια πρόταση.

Δεύτερον, οι **αντιδράσεις** που χαρακτηρίζουν την πρόταση ως παγκόσμια πρωτοτυπία, προσβλητική, ντροπιαστική κ.λπ. είναι, αντιστοίχως, **ανακριβείς και υπερβολικές**, εφόσον η πρόταση νοηθεί, όπως είναι και το λογικότερο, ως φορολόγηση αναλόγως της θρησκευτικής πίστης εκάστου υποκείμενου στον φόρο.

- Ο εκκλησιαστικός φόρος αποτελεί συνηθέστατη πρακτική μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών, μολονότι διαπιστώνονται σημαντικές διαφοροποιήσεις ως προς τον τρόπο καταβολής, τον υπολογισμό του φόρου και τους δικαιούχους του: **Αυστρία** (φόρος που καταβάλλουν οι πιστοί της Καθολικής Εκκλησίας), **Γερμανία** (ο φορολογούμενος καταβάλλει φόρο υπέρ της Εκκλησίας της οποίας είναι μέλος: δηλώνοντας το θρήσκευμα στον εργοδότη του, ο οποίος προβαίνει σε κράτηση από τον μισθό και την αποδίδει/ με δήλωση στην εφορία και μέσω του φόρου εισοδήματος/ άμεσα στην εκκλησία του, εφόσον η δεύτερη έχει επιλέξει να εισπράττει η ίδια τον εκκλησιαστικό φόρο, βλ. περίπτωση ισραηλιτικής κοινότητας Βερολίνου), **Δανία** (φόρος υπέρ της λουθηρανικής Εκκλησίας της Δανίας, καταβάλλεται μόνον από τους πιστούς της), **Ελβετία** (τα καντόνια της Συνομοσπονδίας, τα οποία έχουν και τη σχετική αρμοδιότητα φορολόγησης, επιβάλλουν φόρο, αναλόγως των θρησκευτικών πε-

ποιθήσεων του υποκείμενου στον φόρο, υπέρ των αναγνωρισμένων εκκλησιών), **Ισλανδία, Ιταλία** (φόρος 0,8 % υπέρ της θρησκευτικής οργάνωσης που επιλέγει ο φορολογούμενος/ μεταξύ των επιλογών του είναι και το Δημόσιο, οπότε άθεοι ή πιστοί μη αναγνωρισμένων από το ιταλικό κράτος θρησκειών δεν ξεφεύγουν από τον φόρο αυτό), **Σουηδία** (φόρος υπέρ της εκπροσώπου της θρησκείας ή του δόγματος στο οποίο πιστεύει ο φορολογούμενος/ μέχρι πρόσφατα ο φόρος καταβαλλόταν μόνον υπέρ της λουθηρανικής εκκλησίας – οι μεγαλύτεροι θα θυμούνται και τη σχετική νομολογία του ΕΔΔΑ, το οποίο είχε καταδικάσει τη σκανδιναβική χώρα επειδή υποχρέωνε σε καταβολή του φόρου και τους μη Λουθηρανούς), **Φινλανδία**.

- **Ακόμη και για τα ελληνικά δεδομένα, η πρόταση Κουράκη δεν είναι καινοφανής.** Γκουγκλίζοντας πρόχειρα, διαπιστώνω λ.χ. ότι αποτελεί και θέση

της... Δημιουργίας Ξανά: «Κάθε φορολογούμενος συμπληρώνει προαιρετικά στη φορολογική του δήλωση, την εκκλησία στην οποία ανήκει και το ποσό που θα ήθελε να προσφέρει σε αυτή. Το κράτος εισπράττει τα ποσά και τα αποδίδει στις εκκλησίες χωρίς καμία παρακράτηση».

- Η φορολόγηση αναλόγως των θρησκευτικών πεποιθήσεων του φορολογουμένου αποτελεί, προδήλως και πολλαπλώς, δημοκρατικό και διαφανή τρόπο χρηματοδότησης εκκλησιαστικών και παρεμφερών οργανώσεων (μέχρι σήμερα μέρος των φόρων που καταβάλλουν οι κάτοικοι Ελλάδας καταλήγει στην Ορθόδοξη Εκκλησία και, σε μικρό βαθμό, στους αναγνωρισμένους εκπροσώπους του ισλάμ όσον αφορά τη Δ. Θράκη. Περιστασιακά, μπορεί να χρηματοδοτηθούν και άλλοι φορείς αναγνωρισμένων θρησκειών). Και για λόγους φορολογικής ισότητας, θα μπορούσε να προβλεφθεί ότι άθεοι και πι-

στοί μη αναγνωρισμένων δογμάτων και θρησκειών θα καταβάλλουν τον αναλογούντα φόρο υπέρ π.χ. **ειδικού ταμείου αλληλεγγύης** σε αστέγους και αναξιοπαθόντες.

Δύο (μόνον) επισημάνσεις για την επική ανακοίνωση της ΝΔ: 1. σημειώνεται ότι «**ζητά την φορολόγηση των Ελλήνων ανάλογα με την πίστη τους, θέση που θυμίζει τα πιο σκληρά χρόνια των απολυταρχικών, σταλινικών καθεστώτων, όπου διώκονταν οι πιστοί, ή την Τουρκοκρατία, όπου και διώκονταν αλλά και φορολογούνταν κατ' αποκλειστικότητα μόνον οι Χριστιανοί**». Προφανής **ανακρίβεια**, διότι όλοι οι υπήκοοι της αυτοκρατορίας φορολογούνταν: οι μεν μουσουλμάνοι με τους φόρους που προβλέπει το Κοράνι, οι δε χριστιανοί και ιουδαίοι καταβάλλοντας και τον κεφαλικό φόρο της τζιζία σε αντάλλαγμα της θρησκευτικής ελευθερίας της οποίας ετύγχαναν ως πιστοί αναγνωρισμένης από το Κοράνι θρησκείας. 2. κατά την ανα-

κοίνωση, «έστω με καθυστέρηση πολλών ετών, και με λάθος τρόπο, ανατρέπει την απόλυτη θέση του κόμματός του κατά της αναγραφής του θρησκειύματος στις ταυτότητες, αφού το θρήσκευμα θα είναι προσδιοριστικό χαρακτηριστικό για την φορολόγηση των πολιτών». **Σύγχυση ολκής**, καθώς εξομοιώνονται ταυτότητες και φορολογικές δηλώσεις, και άγνοια των ισχυόντων σε τόσες χώρες της ΕΕ, όπου ακολουθείται ακριβώς αυτή η πρακτική που καταδικάζει η ΝΔ.

Για το τέλος, **διόρθωση ενός λάθους** στο οποίο υπέπεσε ο Τ. Κουράκης, προβαίνοντας σε διευκρινιστικές δηλώσεις: «Στη δε Γαλλία όχι μόνον δεν μισθοδοτούνται οι κληρικοί, αλλά και η πάσης φύσεως επιχορήγηση προς τις Εκκλησίες απαγορεύεται ρητά από το Σύνταγμα». Εχμ... Καταρχάς **δεν πρόκειται για συνταγματική διάταξη**, αλλά το άρθρο 2 του νόμου της 9ης Δεκεμβρίου 1905 περί διαχωρισμού κράτους και Εκκλησίας («*La République ne*

reconnait, ne salarie ni ne subventionne aucun culte»).

Εν συνεχεία, όπως κάμποσες φορές έχουμε πει, **ο διαχωρισμός δεν ισχύει στην Αλσατία και στον νομό Μοζέλλα** (Λωρραίνη), που ενώθηκαν ξανά με τη Γαλλία μετά τη θέσπιση του εν λόγω νόμου και όπου ισχύει ειδικό καθεστώς: **καθολικοί και προτεστάντες ιερείς, καθώς και ραββίνοι μισθοδοτούνται από το Γαλλικό Δημόσιο.**

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 29 Ιανουαρίου 2013]

Ιανουαρίου 22, 2013

Malpractice ... οι περιπέτειες μιας έννοιας

Αν δεν γνωρίζεις κάτι, είναι καλύτερο να σιωπήσεις παρά να ξεστομίσεις ανοησίες...

Για την **αξία του έργου της Κ. Μάτσα** μπορούν να μιλήσουν όσοι είχαν την τύχη να τη γνωρίσουν ή απλώς άκουσαν να μιλούν για αυτήν άνθρωποι που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στον αγώνα κατά των εξαρτήσεων.

Το τελευταίο χρονικό διάστημα η Κ. Μάτσα έχει εμπλακεί σε μια απίστευτη ιστορία, καθώς της προσάπτεται ότι «προστάτεψε» ασθενείς της οι οποίοι φέρονται ως ενεχόμενοι σε ποινικώς κολάσιμες πράξεις. Με τη σημερινή απόφαση του ΔΣ του ΨΝΑ ναι μεν αυτή απαλλάσσεται από ενδεχόμενες πειθαρχικές

ευθύνες, πλην όμως το δεύτερο μέρος της απόφασης υποστηρίζει την προτροπή του πορίσματος της ΕΔΕ που είχε διαταχθεί «για διερεύνηση της κατηγορίας περί κακής άσκησης Ιατρικής (*malpractice*)»!

Αφήνοντας κατά μέρος την ουσία της υπόθεσης, επισημαίνω ότι η χρήση αγγλικού όρου σε απόφαση οργάνου της ελληνικής δημόσιας διοίκησης προκαλεί εντύπωση και απορίες. Είχαν οι συντάκτες του πορίσματος και τα μέλη του ΔΣ του ψυχιατρικού νοσοκομείου κάποια στοιχειώδη γνώση της έννοιας του όρου *malpractice*; Εκ των πραγμάτων, το συμπέρασμα που συνάγεται αβίαστα είναι πως ΟΧΙ. Στην Κ. Μάτσα προσάπτεται από κάποιους παραβίαση της ιατρικής δεοντολογίας και παράλειψη καθήκοντος συνεργασίας με τις διωκτικές αρχές. Είναι δυνατόν αυτά να αποτελούν *malpractice*; Φυσικά και ΟΧΙ.

Μιλάμε για μια έννοια που αναπτύχθηκε στο πλαίσιο των δικαϊκών συστημάτων του common law η οποία αφορά την ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ (συνήθως ιατρικού ή νομικού) και η οποία δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την υπόθεση της Κατερίνας Μάτσα. “Medical malpractice is professional negligence by act or omission by a health care provider in which the treatment provided falls below the accepted standard of practice in the medical community and causes injury or death to the patient, with most cases involving medical error”. **Αστική ευθύνη λοιπόν, λόγω αμέλειας κατά την άσκηση του επαγγέλματος** η οποία στοιχειοθετείται οσάκις η παρεχόμενη υπηρεσία υστερεί του κοινώς αποδεκτού μέτρου επιμελούς άσκησης και **προκαλεί σωματική βλάβη ή τον θάνατο του ασθενούς**. Ενεργητική νομιμοποίηση για την άσκηση αγωγής έχουν ο ζημιωθείς ασθενής ή, σε περίπτωση θανάτου του, οι διάδοχοί του. Συμβαίνει κάτι από όλα

αυτά στην περίπτωση μας;

Φαίνεται πως κάποιοι ξέρουν πέντε κουτσοαγγλικά, κάτι άκουσαν, κάτι νόμισαν πως κατάλαβαν και είπαν να πετάξουν μια λέξη που θα έκανε εντύπωση. Τα φτωχά αγγλικά τους και οι ανύπαρκτες νομικές γνώσεις τούς οδήγησαν σε μια μνημειώδη κοτσάνα που μέχρι στιγμής έχει περάσει απαρατήρητη.

Σ' αυτή τη χώρα τα έχουμε ξεφτιλίσει όλα. Έ, δεν τρέχει τίποτε αν ξεσκίσουμε και μερικές έννοιες του *common law*...

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 22 Ιανουαρίου 2013]

Ιανουαρίου 9, 2013

Εξ όνυχος τον λέοντα;

Διαβάζω το **τελευταίο άρθρο της Σ. Τριανταφύλου**. Ως συνήθως, δεν επιθυμώ να εξετάσω επί της ουσίας την τοποθέτηση της αρθρογράφου. Ως συνήθως, επίσης, δεν μου αρέσουν οι ανακρίβειες. Διαβάζουμε λοιπόν, άνευ περαιτέρω διευκρινίσεων, ότι «η βλασφημία έπαψε να είναι κολάσιμη πράξη ήδη από το 1792». Παγκοσμίως, άραγε; Στον Δυτικό Κόσμο, γενικώς και άνευ εξαιρέσεως; **Πάντως όχι στην Ελλάδα** της υπόθεσης του «γέροντος Παστίτσιου» και των άρθρων 198 και 199 ΠΚ, περί κακόβουλης βλασφημίας και καθυβρίσεως θρησκευμάτων. Η παρατιθέμενη χρονολογία μας οδηγεί στη Γαλλία της Επανάστασης. Και πράγματι τα άρθρα 10 και 11 της Διακήρυξης των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη, του 1789 (και όχι βέβαια του 1792), περί ελευθερίας γνώμης και συνειδήσεως και περί ελευθερίας του Τύπου καταργούν τον ποινικώς κολάσιμο χαρακτήρα της βλασφημίας, **εφόσον δεν έχει καταχρηστικό χαρακτήρα και δεν διαταράσσει τη δη-**

μόσια τάξη. Δεν πρόκειται επομένως για πλήρη κατάργηση κι άλλωστε **το ποινικό αδίκημα της βλασφημίας επιστρέφει στο γαλλικό δίκαιο το 1814.** Η τελική κατάργησή του ανάγεται στο 1881 και τον νόμο περί ελευθερίας του Τύπου. Εμμέσως, το αδίκημα της βλασφημίας επιβιώνει, πάντως, εφόσον συνιστά δυσφήμιση θρησκευτικής οργάνωσης, παρακίνηση στη διάπραξη εγκλήματος ή εν γένει αξιόποινης πράξης ή εφόσον διεγείρει τους πολίτες σε εχθροπάθεια για θρησκευτικούς λόγους.

Τέλος, ακόμη και σήμερα, εν έτει 2013, το **ποινικό αδίκημα της βλασφημίας συνεχίζει να υφίσταται σε τμήμα της γαλλικής επικράτειας.** Γιατί; Μικρή ιστορική αναδρομή: πιστεύετε ότι στη Γαλλία υπάρχει διαχωρισμός κράτους και εκκλησίας από την Επανάσταση και μετά; Λάθος! Ο γαλλικός νόμος περί «Διαχωρισμού Εκκλησιών και κράτους» θεσπίσθηκε μόλις το 1905, όταν δηλαδή η Αλσατία και ένα μέρος

της Λωρραίνης (ο νομός του Μοζέλλα) ανήκαν στη Γερμανία. Η ανάκτηση των δύο γερμανοκρατούμενων περιοχών, το 1918, συνοδεύτηκε από διατήρηση του συνόλου της τότε ισχύουσας (γερμανικής) νομοθεσίας που αφορούσε με οποιονδήποτε τρόπο τα θρησκευματα. Διατηρήθηκε, έτσι σε ισχύ και το τότε άρθρο 166 του γερμανικού ποινικού κώδικα που τιμωρούσε ποινικώς τη βλασφημία!

Κατά τα λοιπά, και πέραν της Γαλλίας και της Ελλάδας, η βλασφημία τιμωρείται ποινικώς σε χώρες όπως η Γερμανία, η Δανία, η Ιταλία και η Ιρλανδία...

Θα μου πείτε ότι είμαι σχολαστικός... Πιθανότατα. Τέτοιες «λεπτομέρειες», όμως, μας επιτρέπουν να κατανοήσουμε καλύτερα τη σύνθετη και περίπλοκη φύση των ανθρώπινων κοινωνιών.

Πώς το είχε πει κάποιος; Για κάθε πρόβλημα υπάρχει

μια απλή λύση. Σχεδόν πάντα είναι εσφαλμένη! 😊

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 9 Ιανουαρίου 2013]

Ιανουαρίου 4, 2013

Βασιλικότεροι του βασιλέως...

Διαβάζω τόσα και τόσα στο ελληνόφωνο Διαδίκτυο σχετικά με τη **φορολόγηση των υψηλών εισοδημάτων στη Γαλλία**, ιδίως μετά την πρόσφατη απόφαση του **Conseil constitutionnel**, που αρχίζω να πιστεύω ότι αποτελεί το σημαντικότερο ζήτημα της νεοελληνικής επικαιρότητας. Ας μου επιτραπεί κι εμένα να διατυπώσω

ορισμένες σκέψεις, ως συνήθως... πικρόχολες.

- Δυσκολεύομαι να κατανοήσω **πώς μισθωτοί ή ελεύθεροι επαγγελματίες** με εισόδημα που πόρρω απέχει του περιβόητου ενός εκατομμυρίου ευρώ **αναγορεύονται** σε τιμητές της κυβέρνησης Ολλάντ-Αιρώ και δη του συγκεκριμένου μέτρου της (και ως εκ τούτου **σε υπερασπιστές των μεγάλων εισοδημάτων**).

- Κι εγώ διατηρώ σοβαρές **επιφυλάξεις για το κατά πόσον** το συγκεκριμένο μέτρο της φορολόγησης με «συντελεστή 75 % » (θα εξηγήσω πιο κάτω τα εισαγωγικά) **είναι πρόσφορο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων με τη διάταξη σκοπών** (της δικαιοτέρας ανακατανομής του πλούτου κ.λπ.). Άλλωστε πρόκειται για **μέτρο «χαμηλής αποδοτικότητας» (συμβολικό κατ' ουσίαν)**, μια και αφορά περίπου 1500 φορολογούμενους (στους οποίους θα κόστιζε

κατά μέσο όρο 140.000 ευρώ ανά φορολογούμενο).

Εν πάση περιπτώσει αυτά αφορούν την ουσία... και **επί της ουσίας είναι λογικό και θεμιτό, στο πλαίσιο της δημοκρατίας, να διατυπώνονται αντικρουόμενες μεταξύ τους απόψεις.** Το ζητούμενο είναι η σύνθεση, ο συγκερασμός, ο έντιμος συμβιβασμός μεταξύ αντίθετων απόψεων και συμφερόντων. Αυτό που με ενοχλεί είναι η ανακρίβεια, η άγνοια και η έλλειψη λογικής στην επεξεργασία των στοιχείων της επικαιρότητας. Πάμε λοιπόν στην γκρίνια!

- **Πόσοι Έλληνες σχολιαστές της γαλλικής επικαιρότητας έκαναν τον κόπο να διαβάσουν την επίμαχη διάταξη;** Πόσοι γνωρίζουν ότι δεν πρόκειται για φορολογικό συντελεστή 75 %, αλλά για **έκτακτη εισφορά αλληλεγγύης ύψους 18 % που αφορά τα εισοδήματα άνω του 1 εκατομμυρίου ευρώ** (και η οποία μαζί με τον κανονικό φόρο εισοδήματος και την

έκτακτη εισφορά 4 % που επιβάλλεται στα μεγάλα εισοδήματα θα κατέληγε στην περιβόητη φορολόγηση ύψους 75 %); Πόσοι γνωρίζουν ότι **ΔΕΝ φορολογείται ολόκληρο το εισόδημα** «με συντελεστή 75 %», αλλά **μόνον το ατομικό εισόδημα που ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΙ το εκατομμύριο;**

- Πόσοι έκαναν τον κόπο να διαβάσουν την ίδια την απόφαση του γαλλικού **Conseil constitutionnel** (αριθ. 2012-662) και να κατανοήσουν το σκεπτικό της; Αλλά ξέχασα, η γαλλική γλώσσα δεν είναι της μόδας εδώ και αρκετά χρόνια στη χώρα μας, οπότε αρκεί η ενημέρωση από τα γνωστά κι έγκριτα ελληνικά ΜΜΕ του κορυφασιώματος και της πρόχειρης μετάφρασης ξενόγλωσσων δημοσιευμάτων (άντε και λίγος χολερικός Economist για τους πιο ψαγμένους). Πόσοι λοιπόν διάβασαν ότι το γαλλικό συνταγματικό συμβούλιο **ΔΕΝ αποφάνθηκε επί της ουσίας του μέτρου** (δηλ. για το αν αποτε-

λεί τελικά δήμευση περιουσίας, όπως διατείνονταν οι προσφεύγοντες βουλευτές και γερουσιαστές της συντηρητικής παράταξης), αλλά έκρινε ότι η διάταξη **αντιβαίνει στην αρχή της ισότητας όσον αφορά την κατανομή των φορολογικών βαρών**; Συγκεκριμένα ενώ ο φόρος εισοδήματος (και η έκτακτη εισφορά ύψους 4 % επί των υψηλών εισοδημάτων) καταλογίζονται ανά νοικοκυριό, η έκτακτη εισφοράς αλληλεγγύης ύψους 18 % θα καταλογιζόταν ανά φυσικό πρόσωπο. Έτσι, για παράδειγμα, μια οικογένεια, της οποίας δύο μέλη πραγματοποίησαν έκαστο εισοδήματα ύψους 999 χιλ. ευρώ, δεν υπόκεινται στο νέο μέτρο, ενώ θα την πάθαινε νοικοκυριό του οποίου ένα μέλος πραγματοποίησε εισόδημα 1.000.001 ευρώ (και τα υπόλοιπα μέλη είχαν μηδενικό εισόδημα). Επομένως, μέχρι νεωτέρας, συνάγεται ότι η κυβέρνηση Ολλάντ-Αιρώ **την πάτησε λόγω ασύγγνωστης προχειρότητας και αδεξιότητας** και ότι με μια «μικρή νομοτεχνική βελτίωση» (που λένε και στην πα-

τρίδα μας) το επίμαχο μέτρο θα καταστεί σύμφωνο με το Γαλλικό Σύνταγμα.

Και για την απαραίτητη τεκμηρίωση: η απόφαση 2012-662 και το σχετικό ανακοινωθέν τύπου του Conseil constitutionnel.

Όχι, για τον Ντεπαρντιέ δεν θα πω τίποτε (εκτός του ότι διαισθάνομαι ότι αυτή στιγμή είναι δημοφιλέστερος στην Ελλάδα απ' ό,τι στη Γαλλία). 😊

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 4 Ιανουαρίου 2013. Αναδημοσιεύθηκε, εμπλουτισμένο με νέα στοιχεία, από τον αγαπητό φίλο Νίκο Σαραντάκο στο ιστολόγιό του, στις 9 Ιανουαρίου 2013]

Φεβρουαρίου 13, 2013

Άσχετοι, οκνηροί, ιδεοληπτικοί;

Στη **Βουλή** συζητείται το τελευταίο **νομοσχέδιο περί ναρκωτικών**. Μία από τις άσχετες με το βασικό αντικείμενο του νόμου διατάξεις φαίνεται ότι προκάλεσε **αναταραχή** στο ελληνικό κοινοβούλιο. Όπως διαβάζουμε στο ΒΗΜΑ πρόκειται, λέει, για την «υποχρέωση του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου της Επικρατείας να “αναψηλαφούν” αποφάσεις τους για τις οποίες εκφράζουν ενστάσεις τα ευρωπαϊκά δικαστήρια...

Όπως είπε ο εισηγητής της ΝΔ κ. Αν. Νεράντζης το κόμμα του θα καταψηφίσει τα άρθρα “με τα οποία καθιερώνεται δικαίωμα ασκήσεως αναψηλαφήσεως σε κάποιον που πήγε στο ευρωδικαστήριο και αυτό αποφάσισε ότι η απόφαση του Άρειου Πάγου δεν τήρησε τους όρους περί δίκαιης δίκης”. Εκ μέρους των Ανεξάρτη-

των Ελλήνων η κυρία Χρυσούλα Γιαταγάνα ανέφερε ότι με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο “μετατρέπουν τα εθνικά μας δικαστήρια σε επαρχιακά δικαστήρια της ευρωπαϊκής ένωσης” ...

Ο κ. Ρουπακιώτης δεν άφησε αναπάντητα τα πυρά που δέχθηκε και “ξεσπώντας” είπε στους βουλευτές της ΝΔ: “Από την στιγμή που προσχωρήσαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ένα μέρος της εθνικής μας ανεξαρτησίας εκχωρήθηκε. Από την στιγμή που συμμετέχουμε σε ευρωπαϊκούς θεσμούς ένα μέρος της εθνικής μας κυριαρχίας εκχωρήθηκε. Φτάσαμε στο σημείο να προσδεθούμε στις απαιτήσεις των δανειστών μας, υπαχθήκαμε σε μια σύμβαση με το πιο σκληρό Δίκαιο ... ”».

Είναι ακριβώς η στιγμή που κάποιος με στοιχειώδεις γνώσεις νομικής ψάχνει για τα χάπια του ή αναρωτιέται μήπως έφτασε η ώρα να πηδήξει απ’ το παράθυρο. Διότι τι καταλαβαίνετε εσείς διαβάζοντας το άρθρο

και τις δηλώσεις Νεράντζη (δικηγόρος), Γιαταγάνα (πρώην δικαστικός), Ρουπακιώτη (τ. πρόεδρος του ΔΣΑ); Ότι κάτι συμβαίνει και πρέπει να έχει σχέση με τα «ευρωπαϊκά δικαστήρια», γενικά κι αόριστα (μάλλον αυτό της ΕΕ πρέπει να εννοούν), κι ότι αυτοί οι κακοί Ευρωπαίοι θέλουν ν' αναμειχθούν και στα δικαστικά μας πράγματα κι ούτε την ελευθερία του ΑΠ και του ΣτΕ δεν σέβονται. Κι εννοείται ότι όλα τούτα δεν μπορεί, «στα Μνημόνια θα οφείλονται» ...

Έ, πριν ξαναβγάλετε το γιαταγάνι από τη θήκη δείτε και την επίμαχη διάταξη. Πρόκειται για το άρθρο 69Α που φέρει τον τίτλο

«Αίτηση επανάληψης της διαδικασίας» και προβλέπει τα εξής:

«1. Δικαστική απόφαση, για την οποία κρίθηκε με **απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιω-**

μάτων του Ανθρώπου ότι εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος που αφορά το δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξης ουσιαστικού δικαίου της Σύμβασης, υπόκειται σε αίτηση επανάληψης της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου που την εξέδωσε.

2. Δικαίωμα να ασκήσουν την κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτηση έχουν όσοι διατέλεσαν διάδικοι στη δίκη ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ή οι κάθε είδους καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοί τους, εφόσον έχουν έννομο συμφέρον...».

Η διάταξη, λοιπόν, αφορά τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (κι όχι βέβαια το Δικαστήριο της ΕΕ ούτε «τα ευρωπαϊκά δικαστήρια», γενικά κι αόριστα) και δίνει τη δυνατότητα επανάληψης της διαδικασίας οσάκις το δικαστήριο του Στρασβούργου έκρινε ότι υπήρξε

παραβίαση της ΕΣΔΑ. Παρέχει δηλαδή τη δυνατότητα εξάλειψης του παράδοξου να εξακολουθεί να υπάρχει ελληνική δικαστική απόφαση αντίθετη προς αυτήν του ΕΔΔΑ, προς μεγάλη προφανώς ζημία του προσφεύγοντος που δικαιώθηκε από το δεύτερο. Απολύτως λογικά πράγματα. Άλλωστε την ΕΣΔΑ την έχουμε κυρώσει από τις 28.11.1974. Μήπως **επιθυμεί η ΝΔ (ή οι ΑνεξΕΛ) να ζητήσει ευθύνες από την τότε κυβέρνηση ... του Κων/νου Καραμανλή;**

Όπως αντιλαμβάνεστε οι δηλώσεις που παραθέσαμε παραπάνω **φλερτάρουν με το τραγικό... ή με την αξεπέραστη κωμωδία**, θέμα γούστου είναι αυτό. Και καλά, ας μην πιαστούμε από το λεπτό ζήτημα της **διάκρισης μεταξύ αναψηλάφησης και επανάληψης της διαδικασίας.** Άντε να μη συζητήσουμε το θέμα των σχέσεων εθνικών δικαστηρίων και δικαιοδοτικών οργάνων διεθνών οργανισμών και υπερεθνικών ενώ-

σεων. Να μην έχουν αντιληφθεί π.χ. Νεράντζης και Γιαταγάνα ούτε καν ότι πρόκειται για το ΕΔΔΑ και την ΕΣΔΑ και αντ' αυτού να λένε ασυναρτησίες επιπέδου αποφοίτου δημοτικού; Δεν διάβασαν καν το νομοσχέδιο (η διάταξη δεν είναι ούτε στρυφνή ούτε δυσνόητη, ούτε τίποτε); Ή η ιδιότητα του πολιτικού τους επιτρέπει να λένε ό,τι τους καπνίσει, ξεχνώντας την όποια επιστημονική τους κατάρτιση; Να μιλήσουμε για τον **κομπογιαννίτικο νομικό (κι όχι μόνο) εθνικισμό** τους που δεν τους επιτρέπει καν να υποψιασθούν πόσο σημαντική είναι η ύπαρξη αυτών των διεθνών δικαιοδοτικών οργάνων; Όσο για τον συμπαθή Υπουργό Δικαιοσύνης μίλησε κι αυτός εκτός θέματος, σαν να αφορά η διάταξη το ΔΕΕ, τη συμμετοχή μας στην Ένωση και τις συμβάσεις δανειακής διευκόλυνσης. Γιατί; Μήπως ξέχασε να διαβάσει κι αυτός το νομοσχέδιο που έφερε προς ψήφιση; 😊

Περιμένετε μετά κάτι καλό με το συγκεκριμένο ανθρώ-

*πινο δυναμικό; Βρεθήκαμε να παίζουμε στο Τσάμπιονς
Ληγκ με υλικό τοπικού ερασιτεχνικού... Δεν μας σώζει
τίποτε! [καλά, εντάξει, ίσως ο Φάμπρι άμα μείνει ελεύ-
θερος από τον ΠΑΟ]* 😊

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 13 Φεβρουαρίου
2013]

Φεβρουαρίου 2, 2013

Νομικός πολιτισμός

Γεράρδου Δαβίδ “Η Απόφαση του Καμβύση”

Γλώσσα με τρισχιλιετή και βάλε παράδοση η ελληνική, αλλά φευ δεν γνωρίζει να διακρίνει μεταξύ culture και civilisation. Κι έτσι, άγαρμπα κάπως, είπαμε κι

εμείς να μιλήσουμε για «νομικό πολιτισμό». Μα το μικρό γλωσσικό πρόβλημα ευχερώς ξεπεράσθηκε, θαρρώ. Κορώνα στο κεφάλι μας βάλαμε τον νομικό πολιτισμό. Και οι αρχές και οι θεσμοί μας πορεύονται με την ΕΣΔΑ για ευαγγέλιο. Ευτυχώς! Μικρές μονάχα θα είναι οι εκπτώσεις από το ιδανικό αυτό. Για την πάταξη της ανομίας, βεβαίως. Και οσάκις αυτή δεν εκπορεύεται από «δικούς μας ανθρώπους», φυσικά. Κι έτσι θα προχωρήσουμε στην πραγμάτωση όλων των ιδανικών, Με τον όχλο να επικροτεί, ζητώντας τη δικαία τιμωρία (αρκεί μονάχα ο εγκληματίας να μην βρισκόταν κοντά μας ιδεολογικώς, διότι τότε αποθέωση τού πρέπει). Όλα καλώς καμωμένα! Βρισκόμαστε στο σωστό δρόμο. Ας χαρούμε την επιστροφή στις δεκαετίες του '50 και του '60! Κι όλοι αυτοί που κατηγορούσαν την Ελλάδα για «τελευταίο σοβιετικό κράτος» θα χαρούν να δουν την προφητεία τους να εκπληρώνεται, έστω και μερικώς και παραδόξως. Αλλωστε τα στρατόπεδα «αναμόρφωσης» είτε είναι

ξερονήσια είτε γκουλάγκ δεν διαφέρουν. Για κάποιους το σημαντικό δεν είναι η ύπαρξή τους... αλλά η ταυτότητα των εγκλείστων τους. Με τις υγείες μας, πατριώτες!

[Δημοσιεύθηκε στο Facebook, στις 2 Φεβρουαρίου 2013]